

پاییز بوشهر زیبا و جذاب است، درست م

عامو بوشهر

از مهم‌ترین مناطق بوشهر محسوب می‌شوند. همچنین بهتر است بدانید شناسیر را به صورت «شناسیل» هم می‌گویند.

بوشهر فهرست بالابندی از جاذبه‌های تاریخی دارد که ریشه‌ش، آب‌انبار قوام، خانه قاضی، عمارت ملک، گور دختر، عمارت دهدشتی، مدرسه گلستان، امام‌زاده عبدالمهین، قبر ژنرال انگلیسی، آرامگاه اصفهانی، معبد خادریا، کلیسای مسیح مقدس، قلعه هلندی‌ها، کنیسه یهودیان، قبرستان انگلیسی‌ها و عمارت حاج رئیس بخشی از این فهرست جاهای دیدنی بوشهر هستند.

بزرگ‌ترین بندر تاریخی ایران

بندر سیراف که این روزها با اسم بندر طاهری هم

قدیمی کشور است و با این که در تاریخ صنعت هوانوردی ایران قدمت زیادی دارد، فرودگاهی بدون سانحه بوده است.

بافت قدیمی شهر بوشهر

به دلیل بندری بودن بوشهر، بیشتر تاجران شهر، خانه‌هایشان را نزدیک بندر می‌ساختند و به همین دلیل بافت قدیمی شهر به دریا نزدیک است. بعضی عمارت‌ها دو بخش مسکونی و تجاری داشته‌اند؛ بخشی که اهل منزل سکونت می‌کردند و بخش دیگری به عنوان محل کار و کسب صاحبخانه.

زندگی در مناطقی به گرمی جنوب باعث می‌شود مردم تا جایی که می‌توانند از طبیعت برای خنک شدن استفاده کنند. یکی از این راه‌ها، استفاده از معماری بهینه است. یعنی چه؟ یعنی دیوارها، حجره‌ها، پنجره‌ها و طاقچه خانه‌ها در بافت سنتی بوشهر طوری طراحی شده‌اند که نهایت استفاده را از جریان باد ببرند.

بیشتر بناهای این مناطق دیدنی بوشهر «شناسیر» دارند. خیلی ساده بخواهیم بگوییم، شناسیرها در حقیقت نوعی بالکن چوبی و کرکره‌ای هستند که جلوی پنجره‌ها ساخته می‌شدند و مشرف به حیاط کوچه بوده‌اند. در فصل‌های بهار و تابستان، این شناسیرها پر می‌شوند از گلدان‌های پرگل! اگر به بافت سنتی بوشهر سر زدید، حواستان به درهای چوبی این منطقه نیز باشد. در ساخت این درها از هیچ میخ یا بست فلزی استفاده نشده و دق‌الباب‌های زیبایی دارند. محله‌های دهدشتی، شندی، کوتی و بهبهانی چهار محله قدیمی و

زینب مرتضایی فرد

روزنامه‌نگار

«عامو بوشهر نمای؟» همین یک جمله ساده آن قدر صمیمی بود که نمی‌شد راهی نشوم. نمی‌شد بمانم توی خانه و خیابان‌های تهران شلوغ را زیر پا بگذارم. چیزی صدایم می‌زد که بروم بوشهر. بروم و پاییز تهران را در بوشهر، بهاری دلچسب ببینم. لحن گرم پدر دوستم اصلاً انگار هوای دریا داشت با خودش، نشسته باشی وسط تهران و انگار نسیمی ملایم از دریای جنوب دوان دوان بیاید تا در خانه‌ات را بکوبد و یک‌دفعه ببینی چندان بسته‌ای و راهی شده‌ای.

بوشهر خاص است، هر چند شبه‌جزیره نیست، اما حال و روز جغرافیایی‌اش شبیه شبه‌جزیره است. از سه طرف می‌رسد به آب و یک طرف خشکی. اصلاً چه چیزی زیباتر از این که سه طرف یک شهر برسد به خلیج فارس. تازه آن یک طرفش هم که خشکی است را بگیری و بروی، برسی به رشته‌کوه‌های زاگرس. اینها را قبل از رفتن با خودم مرور می‌کردم و به شکوهی فکر می‌کردم که چشم انتظارم بود. با خودم می‌گفتم: والای بوشهر چقدر ایران است! هم زاگرس دارد و هم خلیج فارس. آن قدر هیجان‌زده بودم که حواسم نبود همه جای ایران، چقدر ایران است!

وقتی صدای پدر دوستم را که گفته بود «عامو بوشهر نمای؟» و لهجه زلال و شیرین بوشهری را شنیده بودم، خندیده بودم که حالا هوا چطور است؟ و او جواب داده بود بهار و پاییز بوشهر بی‌نظیر است. من هم راه افتاده بودم و حالا که می‌خواهم زیبایی‌های بوشهر را برایتان بگویم، اول از همه ذهنم می‌رود سراغ لهجه زیبای مردمی، اصلاً کلماتشان را می‌توان خاص‌ترین و زیباترین جاذبه گردشگری بوشهر دانست. هر چند بوشهر تجربه قدم زدن در سواحل ماسه‌ای، تماشای معماری‌های جذاب و تجربه طعم‌های تازه است، اما صمیمیت مردمان بوشهر می‌تواند بی‌اینها هم به هر مسافری جان تازه‌ای بدهد.

لطفاً به این سواحل کاری نداشته باشید

دیگر فامیل‌هایش. چه کسی گفته هم را نمی‌شناختیم. بوشهری‌ها همه را می‌شناسند، اصلاً انگار من دخترخاله‌شان بودم. داشتم می‌گفتم رفتم نخیلات. «نخیلات» کلمه‌ای است که محلی‌های بوشهر برای نخلستان استفاده می‌کنند. آیا می‌دانستید نخیلات که بخشی از جاذبه‌های گردشگری بوشهر هستند، در جهان کم‌نظیرند؟

شما حساب کنید ۳۹ هزار هکتار جنگل نخل و شش میلیون اصله درخت نخل. خرمایی که از این نخیلات به فروش می‌رسد بخش بسیار مهمی از اقتصاد کل استان بوشهر را تامین می‌کند.

اما اهمیت نخیلات بوشهر در اقتصاد خلاصه نمی‌شود. اگر به طبیعت گردی و مردم‌شناسی علاقه‌مند باشید، آب همیشه روان میان نخل‌ها، روستاهای درون نخلستان‌ها با معماری و آداب و رسوم منحصر به فردشان و آب و هوایی که با کل مناطق دیدنی بوشهر فرق دارد، حال شما را خوب خواهد کرد.

برای دیدن نخلستان‌ها باید از ساحل و دریا فاصله گرفت و بیشتر در دل استان بوشهر فرو رفت و به مناطق و شهرستان‌هایی مانند وحدتیه، سعدآباد، آب‌پخش، برازجان، دشتستان، دشتی و جم رفت. آنجا هم حس غربی نبود و گشت و خندید و زیست.

بوشهر، شهر اولین‌ها

بندر بوشهر در طول تاریخ معمولاً در خط مقدم نوسازی و مدرنیته قرار داشته است. چرا؟ دو دلیل اصلی دارد، یکی این که بندر بوشهر مرکز استان بوشهر است و دیگری این که عمده فعالیت‌های کشتیرانی و بازرگانی در این بندر انجام می‌شود.

حالا چرا می‌گوییم بوشهر شهر اولین‌هاست؟ بندر بوشهر از اولین شهرهای ایران بود که صنعت چاپ سنگی به آن وارد شد و در آن رونق گرفت. همچنین مردم بوشهر از اولین ایرانی‌هایی بودند که با نشربه و مجله آشنا شدند. فرودگاه بوشهر جزو سه فرودگاه

وقتی با دوست و پدرش در سواحل ماسه‌ای بوشهر راه می‌رفتیم، خبری از امکانات رنگارنگ دیگر سواحل نبود. وقتی لیلا این را به من گفت، خندیدم و گفتم بگو هیچ وقت کاری با این ساحل نداشته باشند، اصلاً همین یک جا را بگذارند برای ما که می‌خواهیم در ساحل بایستیم و شکوه دریا را تماشا کنیم.

ساحل بوشهر پر است از حکایت‌های ملاحانی که رفیق مرغ‌های دریایی‌اند. رفیق ماهی‌های گریخته از تور و در دام صیاد افتاده‌ها. هر چند که صیدشان فقط هم ماهی نیست. مثلاً می‌توانید همین در ساحل ببینید که جانورانی مانند ستاره دریایی، عروس دریایی، اسب دریایی و... هم به تور افتاده‌اند و چون خوراکی نیستند، صیادان آنها را خشک کرده و می‌فروشند. جمع کردن یک کلکسیون از این جانوران ایده جالبی است. البته اگر اهلیش باشید، من که نیستم، فقط می‌توانم گوش ماهی جذاب بزرگی بخرم و مثل بچگی‌هایمان بگذارم روی گوشم تا صدای دریا را بشنوم. پدر لیلا که من دیگر آمو صدایش می‌زنم، می‌خندد و می‌گوید تازه آمو اگر بخواهی می‌شود دندان کوسه (البته بچه کوسه) هم اینجا پیدا کرد.

به احتمال زیاد شما هم می‌دانید که یک زمان، نیروهای نظامی انگلیسی در جنوب کشور و به‌خصوص در بوشهر ساکن بوده‌اند. اما می‌دانید چرا لقب «دریایی‌ترین شهر جهان» را به آن داده‌اند؟ چون اگر از روی عرشه کشتی و از فاصله به آن نگاه کنید، به نظر می‌رسد که تا نیمه در آب است و کرانه‌ای دیده نمی‌شود. چرا؟ چون ارتفاع بوشهر نسبت به سطح دریا خیلی پایین است و همین باعث به وجود آمدن چنین صحنه خاصی می‌شود. کل استان در مجموع چیزی حدود ۹۰۰ کیلومتر خط ساحلی دارد.

بریم نخیلات

می‌رویم نخیلات. من و لیلا و دختر خاله و خاله و

سند برگ سبز خودرو سواری تپیا، مدل ۹۸، رنگ سفید، به شماره انتظامی ۵۸۸ م ۶۶- ایران ۴۶. شماره موتور M15/8830533 و شماره شاسی NAS811100K5861760 به‌نام ام‌لیلا بخشی‌کوزانی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

کارت ماشین - بیمه‌نامه خودرو سواری پراید، مدل ۱۳۸۵ رنگ سفید، به شماره انتظامی ۵۸ م ۵۸- ایران ۱۵، شماره موتور 1438299، شماره شاسی S1412285773083 و شماره بیمه ۴۱۲۲۷۳۰۳ به‌نام جلیل حاجی‌زاده کجایادی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.